

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/109/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010444
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716010444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného G. C., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 14. 06. 2017 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušuje výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2016 zo dňa 12. 10. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/74/2016 zo dňa 11. 01. 2017, ako aj celý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a všetky ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2016 zo dňa 12. 10. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/74/2016 zo dňa 11. 01. 2017,

obžalovaný G. C., nar. XX.XX.XXXX vo D., trvale bytom G., Š. XXX/XX,

uznáva sa za vinného, preto že

v bode 1/ rozsudku

dňa 12.02.2015 v J. B., okres X. pod zámkou zrealizovania dodávky plastových okien a ich namontovania, uzavrel s R. E., trvale bytom J. B. Č.. XX, t.č. nebohým, dohodu o vykonaní práce, ktorú podpísala S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. B. Č.. XX, predmetom ktorej bola výmena 3 kusov plastových okien, žalúzií a sieťok na okná s dátumom zrealizovania v mesiacoch apríl - máj 2015, v zmysle ktorej dohody poškodená S. E. vyplatila obvinenému G. C. zálohu vo výške 700,- Eur, avšak obvinený dohodnuté práce nevykonával a plastové okná nedodal, čím spôsobil poškodenú S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. B. XX, škodu vo výške 700,- Eur, z ktorých 250,- Eur obvinený uhradil,

v bode 2/ rozsudku

dňa 21.04.2015 v obci B., okres B. uzavrel s I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M.M. XXXX/XXX, B. dohodu o vykonaní práce a to o výmene hrebenáčov a škridlí za dohodnutú odmenu 479 Eur, pričom pri podpise dohody prevzal od I. Y. finančnú hotovosť vo výške 300 Eur ako zálohu na nákup materiálu a urobil tak napriek tomu, že už v čase podpisu dohody nemal v úmysle túto splniť, následne dohodnuté práce nevykonával a finančnú hotovosť I. Y. nevrátil, čím I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/XXX, B. uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 300 Eur,

teda

v bode 1/ a 2/ rozsudku
na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

v bode 1/ a 2/ rozsudku
pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 221 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. d), písm. k), písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1, ods. 3, § 46 Trestného zákona na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej spôsobenú škodu, a to:

- S. E., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom J. B. XX, vo výške 450,-Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 09. 08. 2016na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/247/16/6611 obžalobu na G. C. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný G. C. sa na hlavné pojednávanie nedostavil, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. V zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátorky prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v rámci ktorej po zákonom poučení v podstate uviedol, že sa priznáva ku skutku v plnom rozsahu, a skutok sa stal tak, ako je to popísané vo výrokovvej časti uznesenia o vznesení obvinenia.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá poškodená S. E., ktorá po zákonom poučení uviedla, že obžalovaného poznala, viackrát, keď chodil po dedine, a pozeral, kde by bolo treba vymeniť okná, sa vždy prihovoril, dobre ho teda poznala z videnia. Vždy odmietala výmenu okien, ale potom sa nejako dala prehovoriť, manžel už bol na smrteľnej posteli, ale povedal jej, že ak chce dať vymeniť okná, aby ich dala. Obžalovaný potom napísal zmluvu, bol tam ešte s jedným zamestnancom, ktorý meral okná, na podmienkach sa dohadoval obžalovaný s ňou. Pekne sa rozišli, ale ako išiel čas, nič sa nedialo, tak mu volala, ale stále nič. Potom si dokonca zmenil aj telefónne číslo, jej syn potom išiel slušne za ním, obžalovaný aj kadečo nasľuboval, ale nič sa nedialo. Raz aj povedal, že chlapi idú jej smerom, že prinesú okná, aby pripravila ešte nejaké peniaze, ale ani z toho nebolo nič. Potom obžalovaný poslal 250 Eur, to bolo asi po tom, ako bol za ním jej syn, potom s ním už nebola v kontakte. Potom podala trestné oznámenie, ale už s obžalovaným nebola v žiadnom kontakte, keďže naňho nemala ani telefónne číslo.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok G. E., ktorý po zákonom poučení uviedol, že to bolo asi v roku 2015, mama, poškodená Anna Vanková, si u obžalovaného objednala opravu okien, termín sa blížil, a keďže sa nič nedialo, tak on asi v novembri 2015 išiel za obžalovaným do G., kde sa mu ho so šťastím podarilo nájsť, povedal mu, že mama je z toho nešťastná, že sa dala oklamať, že aby sa postavil k tomu ako chlap, na čo mu on povedal, že jeho podviedli, vravel mu, aby to skúsil nejako zaplatiť. Obžalovaný mu sľúbil, že niečo uhradí, a po tom asi poslal mame 200 alebo 250 Eur. Potom

išiel za obžalovaným ešte druhý krát, ale ho nenašiel, potom sa mu s ním ale podarilo nejako spojiť, hovoril mu, že jeho dcéra je vo Š., že on tam pôjde umývať riady a že to zaplatí. Medzi tým už ale išiel brat s mamou podať na políciu trestné oznámenie, obžalovaný mu potom volal, že načo bol teda za ním, keď bolo podané trestné oznámenie a týmto to skončilo. Podľa neho to robil obžalovaný vedome, pretože rozprával rôzne príbehy.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozhodnutia Okresného úradu (č.l. 76 - 97), správy súdnych exekútorov (č.l. 98 - 107a), správa Katastrálneho úradu (č.l. 108), správa Živnostenského úradu (č.l. 109 - 110), správa ÚPSVaR (č.l. 111), správy bánk (č.l. 113 - 146), výpis z Ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 147 - 149), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2016 (č.l. 158 - 160), trestný rozkaz Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/48/2015 (č.l. 176 - 179), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 180 - 182), dohoda o vykonaní práce (č.l. 183), fotokópia poštového poukazu (č.l. 184).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Podľa názoru súdu bola vina obžalovaného bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priznal v prípravnom konaní, navyše je usvedčovaný výpoveďou poškodenej, ktorá opísala, ako prebehlo uzatvorenie zmluvy o dielo, a ako následne komunikovala s obžalovaným. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok Peter Vanko, ako aj to, že poškodenej obžalovaný časť finančných prostriedkov vrátil. Súd potom nemal žiadnu dôvodnú pochybnosť o vine obžalovaného, preto ju uznal v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný G. C. tak svojím konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného prihliadol na tri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, t.j. že spáchal trestný čin ako osoba vo vyššom veku, podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, t.j. že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa ku trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval. Súd zároveň prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené potom prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, súd preto podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona musel znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom v prejednávacom prípade predstavuje až 16 mesiacov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že sa v minulosti dopustil 15 priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný.

V zmysle vyššie uvedeného potom súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Súd ukladal obžalovanému úhrnný trest, pretože ho odsúdil za viac trestných činov. Súd zároveň ukladal obžalovanému spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa skutku uvedeného v obžalobe (bode 1/ rozsudku) dopustil dňa 12. 02. 2015, a tento skutok tvorí ďalší čiastkový útok pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za ktorého iný čiastkový útok (skutok pod bodom 2/ rozsudku spáchaný dňa 21. 04. 2015) bol už obžalovaný odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2016 zo dňa 12. 10. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/74/2016 zo dňa 11. 01. 2017. Všetky čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe, forme ich spáchania, aj predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela. Súd preto ukladal spoločný trest, za súčasného zrušenia výroku o vine, ako aj zrušenia výroku o treste obžalovaného z rozsudku Okresného

súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2016 zo dňa 12. 10. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/74/2016 zo dňa 11. 01. 2017. Súd teda uložil obžalovanému spoločný a úhrnný trest, rešpektujúc zákonnú povinnosť, že pri ukladaní spoločného trestu za pokračovací trestný čin nemožno uložiť miernejší trest, ako trest uložený skorším rozsudkom. Súd preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom nemohol rozhodnúť o podmienenom odklade výkonu tohto trestu, pretože tomu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona (ako aj § 41 ods. 3 Trestného zákona). Uložený trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu. Súd pri výmere trestu zohľadnil to, že obžalovaný sa ku spáchaniu trestného činu priznal, dobrovoľne poškodenej uhradil aj časť spôsobenej škody, ako aj na to, že obžalovaný je osobou vyššieho veku.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodená S. E. si v rámci adhézneho konania riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, tento nárok aj riadne vyčíslila, súd preto zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenej spôsobenú škodu vo výške 450,- Eur (keďže škodu vo výške 250,- Eur obžalovaný už uhradil).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.